

ELŐFIZETÉSI FÖLTÉTELEK.

Vidéken és Léván házhoz küldve:
Egy évre . . . 10 kor. — fill.
Hat hóra . . . 5 kor. — fill.
Három hóra . . . 2 kor. 50 fill.
Előzetési pénz postautalványt küldhetők.
Egyes számok 20 fillérért kaphatók
a kiadóhivatalban.

BARS.

H I R D E T É S E K
Négyhasábos petit-sor egyszeri közlésért 14 fill.
készenlért 12 fill., többszöriért 10 fill. fizetendő.
Bélyegdíj minden egyes beiktatásér 10 fillér.
Hivatalos hirdetések
100 szóig 2 kor. 60 fill., azonúl minden szó 2
fillérjével számítatik.
A nyilttérben:
minden négyhasábos garmond-sor díja 30 fillér.
Velünk Füzekötvetésben levő hirdető-irodák, elő-
fizetőink, vagy a gyakori hirdetőket tetemes díj-
kedvezményben részesülnek.

KÖZMŰVELŐDÉSI ÉS TARSADALMI HETILAP; EGYSZERSMIND BARSVÁRMEGYE HIVATALOS KÖZLÖNYE.

A kéziratok a szerkesztőséghez: (Zöldkert-utca 33. sz.) küldendők.
Kéziratok vissza nem adatnak.
FELELŐS SZERKESZTŐ: HOLLÓ SÁNDOR.

Megjelen: hetenként egyszer

→ vasárnap reggel. ←

A hirdetéseket, előfizetéseket s a reklamációkat a kiadóhivatalba
(Takarék- és Hitelintézet épület) kérjük utasítani.
A LAP KIADÓJA: NYITRAI ÉS TÁRSA.

Hivatalos közlemény.

1576/1905 szám.

Hirdetmény

Az 1906 évre érvényes országgyűlési képviselőválasztók névjegyzékének összeállításával a lévai választókerületben megbízott I. összeíró küldöttség összeíró, illetve kiigazító munkáját Léva város területére vonatkozólag f. évi Március hó 31-én és április hó 1. napjain mindkét alkalommal reggeli 8-12 és délutáni 2-5 órán át fogja teljesíteni a város ház tanácsstermében.

Miről az érdekelt választásra jogosítottakat törvényes jogaiknak érvényesítése végett ezen hirdetmény kiadásával értesitem.

Léva 1905 évi márcz. 23-án.

Bédogh Lajos
polgármester.

Vidéki városok fejlődése.

Kétségtelen, hogy a vidéki városok fejlődésére fordított a legkevesebb gond minden tényező részéről a legújabb időkig. Mig Budapestből, a fővárosból egy modern világvárost szándékoztak a mindenkori kormányok alkotni, addig a vidéki emporiumok fenntartásával, fejlődésével annyira nem törődtek, hogy egyáltalán alig vették létezését is tudomásul. Sőt itt a példa, Léva városa, amely a maga erejéből az egész vármegye, sőt még a szomszéd terület központjává küzd fel magát, mikor a magyarság szellemi előharcosaként a tót kapunál utat tör a szlávok áradatába, törekvéseinek támogatását nem találja sehol, pártfogója nincs, a küzdőtérén egyedül hagyják. Elviszik tőle mindazt, ami fejlődésére, gyarapodására szolgál.

Nem szándékoznak fájdalmas hurokat érintő rekriminációba bocsátkozni, csak ezzel a közvetlen közelből vett példával akartuk illusztrálni, hogy miképpen mozdítják elő a vidéki városok fejlődését? Mert az tény, hogy a városok az egész ország háztartásában az

ütőereket képezik, mind a mellett elvitázhatatlan tény az is, hogy a vidéki városok mind az anyagi bajok utvesztőjében tévelyegnek.

Alig van város, melynek nagyobb adóssága ne volna. A városok valamennyien a legnagyobb pótdadó terhét viselik. Épen azért kétszeres dicsőségre válik a vidéki városoknak, hogy bennük legtöbb tért hódított a magyarság.

Mondják, hogy a városok anyagi romlását az okozza, hogy nincs iparunk. És vajon tehát mi okozza azt, hogy a magyar faj minden városban erősödött? Hát bizony ezt meg az okozta, hogy a városokban élő lakosság, mely iparral és kereskedelemmel foglalkozik, fogékonyabb érzékkel bír a nemzeti fejlődés iránt, mint a mezőgazdasági foglalkozásban élő falusi népesség. Az ipar és kereskedelem megmagyarosodása tette fejlődésképpé a városokban élő magyar faj terjeszkedési erejét.

Ez a nemzeti erő nem a születési arányokból táplálkozik csupán, mert ha egyéb körülmények nem segítenék, a fejlődést ma éppen úgy nem lehetne észrevenni, mint ahogy a múltban sem lehetett; hanem táplálékot nyer különösen abból, hogy a városok területén megnyitott kereseti források és kényelmi intézmények idegen ajku elemeket vonzanak a városok falai közé, akik ha megtalálják itt, amit kerestek, a városias kényelmet, vagy a keresetforrást, akkor szívesen azonosítják magukat velük, elfogadják a magyaros szellemet, ők maguk is megérik, hogy magyarokká kell lenniük, gyermekeiket pedig hazafias szellemben neveltetik köztünk.

Világos, hogy nagyobb nemzeti érdek alig képzelhető, mint az, hogy a magyar városok minél több embernek, minél több családnak kényelmet és kereseti forrást nyújtani képesek legyenek és elsőrangú feladata minden nem-

zeti törekvésnek az, hogy a városnak ezen képességeit a lehető legnagyobb erőfeszítéssel is emeljék, növeljék és tökéletesítsék, miután a főváros, amelynek minden kelléke megvan, hogy felvirágozzék, még külön támogatásra amugy sem szorul. Ellenben a vidéki városok terhein feltétlenül könnyíteni kell, mert ott csakugyan szükséges az anyagi támogatás. Szerintünk a városok háztartásának mérlegét, a fogyasztási adók jövedelmének átengedésével lehet helyreállítani.

Fájdalom, ugy áll a dolog, hogy ennek a nagyjelentőségű gondolatnak megvalósulása előtt ma még nehéz akadályok állanak, mert szigorubb állami érdekeket érintő ügyek elintézését parancsolják előbb az országos viszonyok, amiket konszolidálnak még éppen nem mondhatunk; — holott ennek a nagyjelentőségű gondolatnak a valóra válása még csak kezdő lépés volna arra, hogy a városok fejlődő képességű ereje célszerűen kifomáltassék.

Mindenesetre nagyot lendít a városok sorsán az, ha a háztartások mérlege egészséges, mert a rendelkezésükre álló anyagi eszközöket így a városias kényelem megalkotására és új kereseti források megnyitására fordíthatják. Am nem szabad figyelmen kívül hagyni azt, hogy a rohamosabb fejlődésnek nem a háztartás, hanem maga a társadalom fogja megadni az igazi rugókat, ha erre igazán erőt nyer és alkalmas eszközöket vehet hatalmába.

Ezeket az erőket és eszközöket kell a városi lakosság részére felkeresni és megtalálni. Minden városban más erők és más eszközök alkalmasok a cél elérésére. A legtöbb vidéki városban mégis arra kell törekednünk, hogy első sorban a környezetben folyó nemzeti gazdálkodás váljék intenzívvé.

Az a hiba nálunk, hogy ipart akarunk termelni, holott a termőföldünk

még külterjesen művelt terület. Egész határok kellenek egy-egy gazdának arra, hogy megélhessen, holott más országban egy-egy hold ad megélhetést egy-egy családnak. Németalföldön egy hold földről megél egy nagyobb család, nálunk még a 20 holdas gazda is szegény ember. Az ipar a belterjes gazdálkodás után következik, akkor fejlődik majd rohamosan, ha az egy-két holdas keréskedés is annyira elfoglalja már a területet, hogy a népességet kiszorítja a mezőkről és belekényszeríti az ipari foglalkozásba.

Ez a fejlődés természetes rendje. A földterületekre kell gondot fordítani és e tekintetben helyes irányu törvényjavaslatot kérünk a vicinális vasutakról.

Mert ahol sok a föld, de kevés a közlekedési eszköz, ott nem lehet belterjes gazdálkodást folytatni. Fél Magyarország imádkozhatik jó közlekedési eszközökért, melyeknek híján vagyunk. Ha vasutak szelik át a magyar sivatagokat, nem prédáljuk el a mérföldekre terjedő termőhatárokat legelő használatra és szemtermelésre, hanem értékes lesz minden talpalatnyiföldünk és dusan jövedelmező.

Azt hangoztatjuk, hogy földéhség van az országban: hiszen parlagon hevernek nagy területek. Azt mondják, hogy nagyon drága a föld és egyes vidékeken ma is 300 korona a jó föld holdja. Van itt föld, még bőven eltartja az a magyar munkást; nem kell innen kivándorolni. Csak az a baj, hogy a föld nem ad elég munkát, mert a közlekedési eszközök és csatornák hiánya miatt nem lehet a földön megfelelő arányú belterjes gazdálkodást, kertészkedést és mezőgazdasági ipart folytatni.

TÁRCSA.

Boldog vagyok . . .

Boldog vagyok nagyon
Hogy nem hittem neked . . .
Hogy csalfa szavaid
Nem érték szívemet . . . !
Hogy nem kábitott el
Tűzes pillantásod . . .
S nem ejtett mámorba
Színlelő mosolyod . . .

Hízogó szavakat
Suttogtál fülemben . . .
Híven esküdtél,
Hü maradsz örökre . . .
De hiába volt szavad
Én nem hittem neked,
Mert ki egyre bókol
Az szívből nem szeret . . . !

Nincs oly szív . . .

Nincs oly szív, mely ne feledjen,
Ha már egyszer csalódott . . .
Hisz az idő sebes szárnya
Megenyhíti s kiragadja
Szívünkől a bánatot . . .

Nincs fájdalom az életben,
Mit átélni nem lehet,
Mert hisz az ember küzdeni,
Bút, fájdalmat elviselni
És szenvedni született . . . !

Schwarz Cornélia.

Egy megoldott problema.

Irtá: Völgyi A. István.
Folytatás.

János gazdának kertjében érett a lugaszőlő, a gazda éjjel ki-ki is ment, hogy a szőlőre esetleg áhítózó tolvajokat elriassza. Egy éjjel is kiment János a szőlőt megnézni

és mit lát: a kert egyik sarkában egy fehérbe öltözött, égő szemekkel és kivicsorított nagy fogakkal feléje meredt alakot, a mely alak mindinkább nőni kezdett. János a látománytól megijedt s a puskáját is eldobva szobájába futott.

Reggelre kelve János szőlőjéből nem maradt egy fürt sem. Megette a kisérte, aki a fejnek idomított s gyertyával megvilágított tőköt felfelé tologatta.

Margit és Böske leánykori barátinóket férjezett korukban is együtt tartotta a sors. Margit az idősebb, Böske az ifjabb fivérnek a nejevé vált. A két testvér birtokát és kastélyát csak egy gazdasági ut választotta szét.

Most is az esti szürkületben az egyik parkban sétál a két barátinó és séta közben el-elregélik, ma ki tudja hányadszor, végtelen boldogságukat. És séta közben észre sem veszik, hogy a terjedelmes park végére jutottak, ahonnan a kilátás a temetőre s a temetőben levő családi sírboltra esik.

A felhős égről a hold, ez a szerelmesek és a kisérteket barátja, egyszerre csak kibukkan s elősegíti azt, hogy a két nő megláthassa a sírbolt előtt álló rettenetes kisérteket.

A kisérte az egyházi szürke lova volt, amely a temető illatos fűvében hatalmasan lakmározott.

A vig társaság éjfélig maradt együtt s ezután a társaság egyik tagja utját a temetőn keresztül vette haza s már a temetőbe ért. Egyszer csak a feje felett suttogást hall, majd fel- és leereszkedő hatalmas fehér tárgyat lát. A térfi nem vesztette el lélekje-

lenlétét s revolveréből az ide-oda szálldosó alakra lö, de az alak játszi suhogással fogadja a lövéseket. A férfi megugrik és ma is azt hinné, hogy a temető valamely csendes lakója tréfálta őt meg, ha reggel nem győződik meg arról, hogy a kisérte a férfi kis fiának elszabadult papírsarkánya volt, a mely a farkánál fogva a temető fain akadt meg s a szellőtől ringattatva űzte atyjával bohó játékat.

A kisérteket eme fájából elég mutatónak ennyi, nehogy felidézsem ama kisérteket, amelyek égő röppentyűkkel, görög-tűzzel zavarják meg az ember éjjeli álmát, avagy oly közáport zudítanak az ember lakóhelyére, hogy a ház tetejét rostává változtatják.

És most lássuk csak egy példában a kisérteket második fajtát.

Főgimnáziumi tanuló koromban háziaszszonyom egy szűzreggelen erős fejfájástól gyötörtetve kelt fel és elmondotta, hogy a néhány hét előtt elhalt kis leányuk az éjjel életvidor kedvben itthon volt s kezét anynyira megszorította, hogy a szorítás nyoma most is meglátszik. Az éjjel háziaszszonyom költögette a férjét, hogy ő is gyönyörködjék halott kis leányuk feléledésében, de bármint költögette is alvó férjét, az csak nem ébredt fel s így kis leányukat az apa nem láthatta.

A férj felesége elbeszélésének hitet nem adott, de életmódján azért annyit mégis változtatott, hogy ébrenn alvóvá vált.

Egy éjjel azután mi történt? Az, hogy a férj nyöszörgést hallott, erre felébredt s mit látott?
Azt, hogy a neje hanyatt feküdt s a

feje felett az egyik kezét a másikkal erősen átfogva tartotta.

A férj ily helyzetben látva nejét, azonnal átlátta, hogy nejeének most rossz álma lehet.

Nejét felköltötte s a felébresztett nő égre-földre esküdtözött, hogy lefekvése óta egy percet sem aludt, hanem ébren volt és ismét látta elhalt kis leányát, vele beszélgetett, sőt kezét is szorított vele s ime a kézsorítás nyoma is látszik az anya kezecsuksóján.

A nővel azt, hogy mindezt csak álmodta s a keze csuklóján levő veres karikát a másik kezével okozta, elhitetni sohasem lehetett.

És most térjünk át a kisérteket harmadik fajára, vagyis a valódi kisérteket ismeretetésére.

Egyszer igen súlyos betegem volt. Az orvosok kimondták az ítéletet, hogy a beteg menthetetlen.

Ezek után napokig tépelődtem a földi mulandóság felett s mély benyomást tett lelkemre az, hogy a beteg életének a vége szemlátomást közeledik.

Egyszer egy éjjel a beteg szomjának csillapítása véget vizet kért tőlem.

Kérésére a vizért a sötétben a szomszéd szobába mentem.

A vizet telt kancsó a földön állott, lehajoltam tehát, hogy azt felemeljem s belőle előbb az asztalról felvett pohárba vizet öntsek.

Amint a kancsót felemeltem s belőle önteni akartam, a másik szobában tehetetlenül fekvő betegem teljes életnagyságban megjelent előttem.

Természet és rovarélet.

Itta és a „Lévai kaszinó” 1905 márc. 2-iki esté-lyén felolvasta: *Kriek Jenő.*

(Folytatás.)

Mert a dolog úgy áll, hogy mindaddig, míg természetkutatással — bármi szűk körben is — nem foglalkoztunk, a bennünket körülvevő költészet legnagyobb része iránt érzéketlenek vagyunk. Aki fiatal korában ásvány, növény, bogár, tojás, csigaház gyűjtésére nem adta magát, felét sem veszi észre az érdekesség ama dicsfényének, melyet szikla és forrás, tüske és bokor, erdő és mező magára ölthet. Aki ásatag állatok és növények után nem kutatott, alig van fogalma azon költői eszmétársulásról, melyet az ilyen tárgyak lelőhelyétől szolgáló vidékek támasztanak. Aki görcső és aquarium nélkül tanyázott a Balaton partján, az korántsem tudja, mi a magyar Tempe-völgy által nyújtott legnagyobb gyönyör.

Nem titkolhatom tehát, hogyha a természet könyvének hasznát és lélekemelő tartalmát meg akarjuk érteni, éles ítélőtehetségre s még előbb bizonyos foku alapismeretre van szükségünk. Az utóbbit természetesen ilyen célból irt munkákból kellene megtanulnunk, (bocsánat ezért az erősen tanítani akaró hangért), a helyes ítélőképességet azonban részben az iskolázott figyelem, a buvárkodásnak ez a kenyere és sója is megtermi. S mivel a természetet csak úgy sáfalgatva kedvelő, tehát érzéki motívumok által vezetett embernél éppen ez a kenyér és a pusztán érzéki ingereket megerősítő só hiányzik: azért nem látja ott — miként azt mondani szokták — az erdőt a fától. Talán nagy dolgokat keresünk s ekközben nem vesszük észre a lényegét alkotó kicsinyiségeket. Egyszerre a sorok értelmét akarjuk felfogni, még mielőtt a betűket megismertük volna, holott ha az erdőbe megyünk hűsülni, egyszerre ott is csak egy fa alá heveredhetünk le; mert nem lehet az ismeretek ocajára kiszállani annak, aki előbb a parton nem szedte fel a kagylóhéjakat, — mondja Humboldt, a legélesebb megfigyelők egyike. Ezekből a betűkből, ezekből a kagylókból fogunk most mindjárt néhányat megvizsgálni.

A természet élő lényei közt talán egy csoport sincs, mely a természetet szerető, abban elmélyedni tudó érdeklődésünket annyiszor és oly mértékben tudná lekötölni, mint a rovarok tarka és fürgé serege. Láttam íróasztal mellett meggömbült válu embereket, akik nem várt érdeklődést tanúsítottak ezen apró lények iránt, valahányszor néhány órát a szabad természet ölében tölthettek el. Ha a kert padján gondtalanul csevegve ülünk s kezünkre egy bogárka esik le a fáról, nem fordul-e a társalgás azonnal a rovarok alakjának furcsaságára, pompásan berendezett

szerveikre, kifejlődésük és életmódjuk titkozatoságára? Avagy nem emlékezünk már rá, hogy a repülő pillangó gyermekkorunk legdrágább játékszerét is képes volt elfeledtetni?

Es ezt a figyelmet a rovar-világ teljes mértékben megérdemli.

A rovarok, ezek az aránylag piciny állatok, tömördekségekben csakugyan kis világot alkotnak a nagy világban. Megmérhetetlen az ő országuk! Azon régióktól kezdve ahol az örökös jégben minden élet megmerevedik, egész azokig a tájakig, hol a Nap égető sugara alatt minden élet eltesped; ott találjuk képviselőiket számos fajban és néha rengeteg nagy számban. Hazájuk egyaránt a föld, a víz és a lég: a virágok illatos kelyhében ép annyira otthonosak, mint az undok büzü rothadó állati és növényi részekben; ép úgy föllelhetők a folyók és tavak iszapiában, mint a legkeményebb fában. Sőt gyakran lakásukat sem kell elhagyni, hogy rájuk bukkanjunk: ruhánk, butorunk — óh jaj! — a legkedvesebb személyes névmásunk sincs megkímélve bizonyos alakaik inváziója ellen.

Hihetetlennek tetszik, de mégis úgy van, hogy az ismeretes rovarfajok száma (200000) nagyobb, mint valamennyi eddig leirt többi állatfaj, összesen (70000).

Tehát nemcsak elterjedésük s egyenkénti számuk, hanem változatos alakjuk is méltón ragadhatja bámulatra azt, kinek a természet alkotásai iránt érzi a kíváncsiságot. Nemcsak a szárazföldet lakó sokféle állatfajok összege, sőt a tömördek elő alak, melyek a megmérhetetlen tengerben, a roppant kiterjedésű édes vizekben hemzselegnek, nem érnek föl a megkülönböztethető alakok mennyiségére nézve a rovarokkal. Ki is volna képes az alakok eme különféleségéről csak megközelítő képet is adni!

Ehhez még egy olyan jól rendezett gyűjtemény bemutatása sem volna elegendő, mint pl. Nemzeti Muzéumunknak éppen a rovarok tekintetében kiválóan gazdag tárlója, ahol a mi választott népünk csapatoként s persze gombostűkre tűzve az üvegfedelesek fiókokban és pormentes szekrényekben oly pompásan díszelg.

Hányféle és mennyi különböző alak: bogár, pille, légy, darázs, szöke — négy szárnyu, kétszárnyu, szárnyatlan — köpcös és vékony — nyulánk és kurta — szőrös és meztelen alak a legkülönbözőbb alaku és nagyságu bajusszal, testi függelékkel és sokszor csak lefedelmeket megillető díszítésekkel. Itt más állati csoportoknak ismeretes alakjait látjuk utánozva, amott egy, mely leveleket, ágakat utánoz stb.

S ezek mind csak holttestek. Hát még mily benyomást nyerhetünk ez apróságok

nagy világáról, ha életük és működésük természetes színhelyén keressük őket fel.

Hogy csak némi kis fogalmuk legyen a rovarélet nagyszerűségéről, tegyenek kérem egy tavaszi sétát a mi Urbánka-kápolnai öreg szilfánkhoz s itőljék meg, hogy az ezerváltozatú valósághoz képest milyen homályos ez az én itt következő festésem.

Megállok egy majálisra hívó nap dél-előttjén a Kurucz korszak tisztas aggastyána előtt. Mekkora sürgés-torgás, miféle bogár-csüddület, micsoda rovarnépvándorlás van a kápolnára szeliden ráboruló kolosszus tájkán! Valóságos selmeci bucsu! A mathuzsálemkoru fa, melyet a fáma szerint vagy kétszáz esztendő előtt ültettek ide, hogy ereje- és hatalmával mindenféle elemi csapástól: késői fagytól, Isten haragjától, jégeső — től, no néha a hangulatteljes férfikompaniával egyetemben megőrizze a borteremő dombot, — igen az öreg pásztor is tenséges nyugalommal bámulja a körülete, rajta, kétségkívül benne is nyüzsgő rovaréletet, karakteres higgadsággal túrvén a számtalan vendég alkalmatlanokodó csiklandozását.

Töviről némely esztendőben a lapos szárnyfedelű s erre felé ritka remetebogár (Osmoderma eremita) egy-egy ritka példányt kerithetem kézre, amint nagy komolyan szürcsöli a földből kiálló gyökerek fakadó nedvét. Derekan, mit jó, ha hárman körül foghatunk, csupasz és szőrös hernyók járnak fel s alá. Felettük tuskéhátú legyek (Tachina) és sarlós potrohu fűrkészdarazsak (Ophion) táncolnak, várva az alkalmas pillanatot, hogy rejtett tojócsöveikkel a hernyók puha csuklóráncába furhassák petéiket. Itt futobogárkák erőlködnek felfelé a ripacos törzsön. Szizifusz követ hengergetik a hegytetőre, jelölj, hogy az ő világuk nem itt van. Annál otthonosabbak a hangyák, ezek a rovarforgalomnak mindenütt jelen levő vigécei. Szinte csuda volna, ha minden szemfordulásnál négy-öt-féle alakot nem találánk kalmárszellemmel ide-oda törtetni, — semmiből sem elégedvén meg a tisztességes polgári haszonnal. Vigadozó vendégseregként itt élnek világukat a téli álmukból még a hideg tavasszal feléledt bodobács poloskák is. Pirosak, szürkék, barnák, feketék (Pyhorcoris, Lygaeus, Pachymerus) vegyesen sétálgatnak a kéreg hasadékaiban; emitt a fa tövében egész légiója sűtkérez a szörtelesen és ridegtestű állatkáknak. Hogy iramodnak szerte, ha meg akarjuk őket fogni! Igaza volt annak a tanítványomnak, aki egy nemzetközi kikötőhöz hasonlította ezt a fát. Pedig az élő igazi élet még csak a leveleken van, ott, ahol vagy 30 méter szélességben a kis diákokat mindenféle madárfészkek után csalogató ritkaság lombkorona terjesz-

kedik ki. Itt is főleg a fényes napsugárt élvező széleken zajong a vendégsereg.

Figyeljünk csak!

A tetőn fenn hatalmas termetű dongóméhek (Bombus) fujják a basust; az árnyékosabb oldalon a közeli laposból idejáromok (Culex) élesítik szoprán hangjukat, kísérve a szomszéd méhes szorgalmas munkásainak (Apis mellifica) obligát zümmögésétől. Milyen felséges kórus! Itt vaskos testű levéldarázs (Cimbex) rezegteti nagy lomhán vastag erezetű szárnyait, ott lapított potrohu testvérei (Dolerus, Hylotoma) a folytonos helyváltoztatás közben is kiszámított libbenésekkel vetik magukat levélről levélre. Emitt, de már egészen a szélnek a szélén egy darázs külsejű cincur-légy (Bombylius) emelkedik fel s mintha csak valamely varázskéz tartaná, egy helyben lebeg a levegőben, várva míg a termés-csomók közé jutásra az előkelőbb méhecske helyet enged neki. Elkésett akrobaták ezek a hosszú szipókás legyek, melyek így májusban az elvirágozott fától már nem igen kapnak nektárt! Ugyanilyen okon csalódva veszik innét utjokat más felé a kis- és nagy rókák (Vanessa), a kardos- és fecskefarku-pillangó (Papilio). — Minden ágacskanak van vendége, sőt némelyiken minden levél bérbe van adva. Ilyeneket levéltetvek (Tetraneura Ulmi) egész kolóniája raboskodik szömvörösök gubacsokban, várva szárnyaik megnőttét, hogy ki-röpülhessenek a szülői szeretet készítette biztos menedékhelyből s hátrahagyják azokat aszifla leveleket elcsufító ismeretes bibircsókát és ragyákat. Amott fényes potrohu legyek (Musca coesar) hetykén körbeforogva tetszelegnek maguknak, mások meg mint összetanult regattisták ütemre emelgetik és súlyeszitk üveges szárnyaikat (Sapsis, Myodina).

Sok más virágkutatató és nektárnyaló alakkal egyetemben szorgalmas látogatói ezek a fának, rövid életük óráit szívesen töltvén el itt, hol egyesek a fának szinte első szélringásáig felvihetik származási táblájukat. Ne szóljuk le őket a hívságos semmiségért, mit művelni látszanak, mert az Alkotás tenséges templomában a legkisebb viaszgyertyácskáknak is meg van a maga rendeltetése. Nezzük inkább meg, hogy a tömeges együttélés nem vezet-e érdekössze-ütöközésre.

Ime, idegenből rablódarazsak száguldanak a fa egyik kinyújtózkodó, szinte a földig alázas lombja felé. Hatalmas állkapcsaikat széttárvá csapnak le a gyantulán seregbe, nagy riadalmat okozva a nyaraló vendégek közt. Az egyik rabló vad dühében egy szintén rablóskodó légyre vetette magát, olyaúra, mely egy levélen csendesen megtelepedve leste a neki való zsákmányt.

A látomány nem ijesztett meg, mert tudtam azt, hogy az egész látomány az agyam szüleménye csak.

Ugyanis a fényugarak a látható tárgyakról szétlővelnek s ha a látható tárgyra szemünket irányítjuk, a fényugarak a szemben akként egyesülnek, hogy a szemnek hátsó részében levő idegrecén előtűntetik a tárgyat, amelyről a szembe hatoltak. Az idegrece a rajta létesült képtől ingereltetik s ezen benyomását a látóideg és agyvelő közvetítésével a lélekkel közli sigy a szem, a látóideg és agyvelő közvetítői a látásnak, de látni csak a lélek képes.

Ha valami felett lelkünk behatóan, mondjuk: mélyen és állandóan gondolkodik, a gondolat tárgya visszafelé vagyis az agyvelő s a látóideg segítségével az idegreczére leiródik s így még a sötétben is szemünk előtt fog állani a személy vagy tárgy, amelyről gondolkodtunk.

Igy állott előttem is gondolkodásom tárgya: betegem. Ime a megoldott probléma.

És ha az elmondottak után is akad valaki, aki a kísértetek létezésében hisz, annak csak azt mondhatom: kutasd mindenkör higgadtan és alaposan az okozat okát s megtalálod azt.

(Vége.)

A riporter álma.

— A „Bars” eredeti tárcaja. —

Tegnap, épen hogy haza értem a semmit tevés hivatalából, berontott hozzám egy szurtos szedő gyerek kék csikos kaftányában, a főszerkesztő express levelével, melynek értelmében azonnal menjek Mandzsuriába s kutaszam ki, hol van generálisimus Kuro-patkin s kutatásaim eredményéről, nem különben Oku japán generális hadi tetteiről

küldjek bő táviratot. Keresem az illő és szokásos mellékletet, már mint a nervus rerum gerendárumot az expres levélben, de hiába. — E miatti örömben — menjem a picit Mandzsuriába — elmentem az anyósomhoz hivatalos vacsorára. Itt legalább nem keres senki. Az anyósom, nem olyan, mint az igazi anyósok szoktak lenni, szívesen látott és megtraktált vörös hagymás szilvagombóccal. Bevettem vagy 5 darabot, aztán haza mentem, azonnal paplan alá bujtam és elaludtam.

Az álom csodás új világba varázsolat át. Repdestem, mint valami madár. Majd lég-hajóba szálltam s a magasba emelkedve, hathatós távcsővel néztem le a világot. Lég-hajóm egyszer csak egy pompás és kiesefekvésű város felett lebegett. Jobban megfigyeltem, hát a mi kedves városunk, Léva terül el lég-hajónk alatt. De milyen volt ez a mi városunk? Valami nagyszerű, valami szokatlan, alig ismertem rá. . . . Mintha megifjodott volna, mintha újja születte volna.

Az Oroszlán szálló, az a régi, rozoga, ütött kopott s százaszorosan megvedlett alkotmány eltűnt, helyén egy kolosszális kétszárnyu 3 emeletes épület emelkedik. Hatalmas kupolája előtt a homlokzatán, nagy aranyozott érc oroszlán vicsoritja rémes fogait nyugotnak, mintha Bécs felé vicsoritáná. Kapuja felett nagy arany patkó ragyog, de olyan nagy, hogy ha ló lábára vernék, tiszter oly nagy ló kellene hozzá, mint a mostani ló. E patkó magyarázza azt, hogy valamikor a régi világban kovácsok szállója volt. Antik világ volt az, mikor a kovács-legények még vándoroltak is.

A szállóda előtt nyüzsgött a nép, mint a hangyaboly. Motor-kocsik, autók, dízelgő paripáktól vont hintók jártak-keltek,

Az épület földszinti részének bal-szárnyán óriási üveg ajtók és ablakok, melyeknek üveglapjain színes betűkkel ezek vannak: „Lévai írók és művészek otthona.” Jobszárnyon az emeleten pedig ez: „Lévai függetlenség és 48-as pártkör.”

A Kossuth Lajos tér közepén, a budapesti vígszínház mintájára, hatalmas épület emelkedik, a városi színház. Homlokzatán márványból faragva Thália papjai és papuói kokettiroznak. Művészek, művésznők tereferelenek csoportokba verődve a bekerített s gyönyörűen parkirozott térségen, rózsaszalagok s arnyas plátanak alatt. A színház előtt egy óriási kömederből hatalmas vizsugar tör elő, 1758 méter mélységből jön a kristálytisza artézi víz.

A városháza ósdi épület, de 2 emeletes, mostani stíljében. Az első emelet egyik erkélyén a főpolgármester „krajcz máriást” játszik stróhmanokkal, így üzi el az unalom háborgató legyeket. A másik erkélyen a generalis főnótárus sziesztáz s várja az alsós partnereit. A földszinten, benne a tágas udvaron Kerekes uram a rendőrkapitány dühöng a civilizált cigányok között, a kik a királyi ügyésztől lelopták a nyári jáger inget.

A kórház, az még mindig a régi. Üres, beteg nincs, virágzik (doktorok szerint dühöng) a jó egészség. Mióta vízvezeték van s a lakosok artézi vizet isznak, Lévan a bacillusoknak még a magja is kivesszett. Még a muszka cár is ide jár üdülni, kivált ha a nihilisták nagyon zavarják az oroszországi vizeket. A doktoroknak legkisebb honoráriuma 50 körmöczi arany fillér s mégis inségben szenvednek. A foghuzás, no meg a baromfi szemek operációja hajt egy kis mel-lékjövédelmet.

Ott, a hol ma békák kuruttyólnak, az igazságügyi palota emelkedik, gyönyörű épület, egy vak asszony ércből öntve áll előtte, magas talpazaton. Fiskális? Csak 4 van az egész városban. Isten tudja, de nem perlekednek az emberek, ha össze vesznek, elmennek a békebiróhoz és kibékünek ingyen. Rosz és sovány kenyér itt a fiskális kenyér, és a mi fő, izetlen is. — A per-vesztőket nem szeretik még az asszonyok se.

A kórházal szemben az állami tanítóképezde épülete emelkedik. A disznó piac — ki hitte volna — gyönyörű része a városnak. A képezde nagy T alakú épülete dominál a környék épületei felett. Egyik ablakán vörös selyem rojtos házi-sipkában az igazgatóság pipázik kifelé és gice szemléli a futkosó apró cigány gyerekeket.

A régi tanítóképző kriptuje, kireperálva. Még egy emelet nőtt a tetejébe s most állami elemi és felső leányiskola. Udvarán felső leányok hancuroznak csalfa játékokat tűzve. Ki-ki villan egy parányi a harisnyából, melynek láttára még az én vén riporter szemem is megmerevedik.

De nini! Micsoda ünnepélyes sokadalom, micsoda ünnepélyes menet az? Fényes nappal van s lámpákkal, fáklyákkal járnak. Elöl egy hatalmas, robustus harcabszaju alak, nagy ezüst gombos mentében, kezében hathatós cifra parádés bot. Ühüm. Ez a nemes szabó céh atyamestere. Temetés van, temetnek, koporsót kísérek a báthi utcai krematoriumba. A nemes csizmadia céh atyamesterét kísérik az urna helyére. Kivonultak a céhek. A szabó, a csizmadia, a kádár, a kovács, a bognár céhek mind, mind ott lépdelnek mély tisztelettel a halottas koporsó körül. A tömördek diszbe öltö-

Folytatás a mellékleten.

Keletkezési harc keletkezik a két fél közt. A vonalig mozdulatok mutatják, mikor harap a darázs, mikor szur a légy. A diadal már szinte kétséges a támadóra, mert a legyet — úgy kell lenni — vékony nyak-kocsányánál ragadta meg, ahol a darázsnak erősen ívelt fogókapcsai nem tudnak kárt tenni a légyben. De mégis! Hiszen neki egy másik fegyvert is adott a természet. A gyilkos fullánkot bele tehető a légy puha testébe! . . . De már ezt az egyetlen harcot a türelmében megvénhedt fa sem nézheti. Nem azért őrzi ott vagy négy emberöltőn az időt, hogy a bujkáló vagy nyílt igazságtalanságot észre ne tudná venni. Azt a lombesőmót, hol az orozvatámadás végében, megrázza, hogy a lábuk alól talajt vesztett viadorok — rossz dologra jó a rossz kifejezés is! — azonmód összegabalyodva hullanak le a földre . . . a bogarász élé. Cíános üvegünkben elkábitjuk a még most is vak ellenségeket, hogy a létérti küzdelem egy érdekes példája gyanánt megőrizzük őket, megállapítván róluk előbbi feltevésünk helyességén túl azt is, hogy a darázs egy fényes szemű és aranyos szájszerű *Crabro* faj, a légy pedig egy komoly képű, szakállós torku *Asilus*.

(Folyt. köv.)

A kisipar önálló vaterületben.

A nagytőkének megvannak a maga lapjai s a maga közgazdasági író, akik évek óta hirdetik már, hogy a kisipar ideje lejárt, mert mindenütt kiszorítja a gyáripár. Kifejtik nagybölcsen, hogy a gyár gyorsabban, jobban és olcsóbban készíti, a kisiparos a gyárral konkurálni nem képes, minélfogva az nem tehet egyebet, mint hogy szépen becsukja a műhelyét s beáll munkásnak a gyárba.

Leiketlen, cinikus érvelés ez, amelyet a leghatározottabban kell visszautasítania minden kisiparosnak s a modern haladás barátjának. Akik így írnak, illetve iratnak, azoknak az a célja, hogy a közvélemény s az állam figyelmét a kisipartól elvonják s hogy az intéző köröket meggyerjék azon nézetnek, hogy hiszen a kisiparosokat segíteni már úgy sem lehet, legjobban, ha egészen elpusztulnak s munkásokká válnak. Amiből természetesen az következik, hogy egyedül a gyáripár az életképes s ezért támogassa állam és közönség egyaránt csak a gyáripárt. Ezt az embertelen, gyalázatos érvelést most a szokottnál is gyakrabban halljuk, aminek az a célja, hogy az önálló vaterületre való országos készülődésben is hátul, elnyomva maradjon a kisipar, de minden erőnk-ből erősítsük a gyáripárt. Jó lesz tehát részen lenni s teljes erővel visszaverni a töke támadását, amely most a kegyelemdífést készíti megadni pangó kisiparosoknak.

Konstatáljuk mindenek előtt, hogy a kisiparra nagyobb szüksége van az országnak, mint a gyáriparra. Mert az első független, megbízható polgárokat nevel a hazának, az utóbbi növeli a szervezett proletariátust, amely előbb-utóbb is fel fogja

zött inas, mind megannyi fulajár kísérik a menetet rugván papucsait az égfelé a járókelei nem kevés gaudiumára. A céhek jó békeségben voinának, vagy mi, csak a suszterek ellen van nagy animozitás, mivel-hogy különb embereknek tartják magukat a csizmadiáknál. — No meg hogy német a nevük.

Kisérjük léghajón a menetet a krematoriumig. Onnét széttekintve szemem hatalmas lombos szederfákon akad meg s minden 5-ik szederfa alatt egy anyóka selymet gombolyít és selyem papmacskákat ápol. Még a ruhaszárítókötelek is mind selyemből vannak. Ez már aztan új világ.

Gyerünk vissza. A város felett lebegve megakad szemem egy hatalmas torony épületen, ott van, hol a Kern testvérek üzlete, a régi Woszaruha-fele haz állott. Rajta a felírás: *Belföldi Testvérek*. De mi, a német felirások elparolotgattak, minden cegtabla magyar, legáltalában magyarosítva van. *Röfös, Mársfa, Polyák*. A pauka felett meg *Mérges* nev szerepel. Nagy es Kis Weiszok helyén, *Nagy es Kis Fehér testvérek*, diazelegnek. Szóval minden magyar. — No ez biztató jelenség a jövő millenniumra.

Egy gyönyörű magán-fogat robot az utcán, előtte 4 aimas szürke arab teivér. A hintó hátán olvasható: „*Magyar Testvérek Lévai Utadalma*.” Így van fogat a városi szegények számára.

Lebegünk tovább. Emelkedik előttünk a Magyar Testvérek száz ezreket érő palotája, melynek 365 ablaka, 52 ajtója, 12 kapuja van. — Az indóház kiépítve, belőle óránként villamos vonatok indulnak a szélrózsa minden irányában. Egy villamos csak a hirdetések kedvéért járja folytonosan a

forgatni az országot. Konstatáljuk azt, hogy nálunk legalább husszor annyi ember él ma a kisiparból, mint a gyáriparból, dacára annak, hogy az utóbbi fellendül, az előbbi hanyatlal. Konstatáljuk azt is, hogy a kisipar szolidabb közgazdasági tényező, mint a gyáripár, amelyet kartellak, politikai viszonyok s tőzdespekulációk minduntalan befolyásolnak. Konstatáljuk, hogy a kisipari termékek, ha sokszor nem is olyan olcsók s tetszetősebbek, mint a gyáripáré, a legtöbb esetben szolidabbak és tartósabbak, sőt állítjuk, hogy például a ruhanevelő iparban a gyár a műhelyt soha legyőzni nem fogja tudni.

Mindezekből azt tűnik ki, hogy a kisiparra sokkal nagyobb szüksége van az országnak, mint a gyáriparra, amely a legzsemérmertelebb verseny formájában nehezedik a magyar kisiparra s nyíltan hirdeti, hogy azt teljesen kiirtani akarja. S a tőkének ezt a frívól garázdalkodását nálunk behunytt szemmel nézték a kormányok évtizedeken keresztül. S míg a gyáripárnak adtak állami szubvenciót, vasuti szállítási kedvezményeket, ingyen telkeket, adómentességet, megrendeléseket s még isten tudja mitféle kedvezményeket, addig a kisiparosra rengeteg adóterhet róttak, nem adtak neki semmiféle kedvezményt s hagyták tönkre menni.

Jön azonban most az önálló vaterület, amely a magyar ipar feltámadását fogja jelenteni.

A gyáriparosok már tudatában vannak a nagy változás jelentőségének s minden vonalon megindították a mozgalmat a saját érdekükben, amely nem lehet más, mint az, hogy az önálló vaterület bekövetkezésekor minél nagyobb terük és minél több állami kedvezményük legyen. Kétségtelen is, hogy óriási fellendülést fog venni a gyáripár, ez ellen kifogása senkinek nem lehet. De amikor a gyáriparosok mozgalmukat aként vezetik be, hogy a kisipart teljesen ki akarják szorítani, agyon akarják nyomni, ez ellen már a legerélyesebben kell tiltakozni minden józan magyar embernek.

És követeljük, hogy az önálló vaterületre való előkészülés munkájában az intéző körök föttétlenül első sorban a kisipar támogatásával, a kis embereknél adandó kedvezményekkel foglalkozzanak. Először azért, mert a gyáripár, amelynek a mindent meghódító töke, sőt nagyrészen külföldi töke áll rendelkezésére, elég erős arra, hogy támogatásra ne szoruljon. Másodszor azért, mert amely kormányzati rendszer még az önálló vaterületben is magára hagyja, pusztulni hagyja a kisipart, az elárulja az ország legvitalisabb érdekét. Közél 800.000 ember él még ma Magyarországon, dacára a rossz viszonyoknak, a kisiparból s ezek képezik a felét az ország lakossága gerincének, a polgári városi elemnek. Aki a kisiparost pusztulni hagyja, az a magyar polgári osztálynak adja meg a kegyelemdífést.

Fel tehát magyar kisiparosok! Jövőtökről, egzisztenciátokról van szó! A gyáriparosok már esztendők előtt szervezkedtek ellenetek; szervezkedjétek most ti is ellenük és kezdjétek egy szívós, nagy harcot a léteérdeketekért. Sem a kereskedelmi s iparkamarák, sem az Országos Iparegyesület nem alkalmas fórumok arra, hogy érdekeitek megvédelmezését rájuk bizzatok. Ne is

vározt. Rajta a felírás áll a legnagyobb színes betűkkel, magyar nemzeti színű mezőben: *Bars, politikai s közgazdasági napi lap, megjelen naponként 4-szer 100.000 példányban.*

Minden negyedben egy egy kulturális intézet. Keresem, hogy a régi róm. kath. iskola hol van? Ott van biz a régi helyén, most harangozó- és egyházi lakás. No lám, hogy felvitte az Isten az egyháziak és harangozók sorsát, emeletes házban laknak. Hjah, államiak az iskolák. És a kálvinista iskola? Az kiépült szépen, a földszintjén hatalmas termek vannak, melyekben minden este bibliát meg zoltárokat olvasnak. A kálvinisták mód nélkül felszaporodtak. Nem csuda, minden családban 5-6, néhol 9-10 gyerek is van.

Legjobban meglepett a vár, Stilszerüen kiépítve, kibővítve valami remek, valami megható épület-csoport. Itt vannak elhelyezve „*Barsvármegye*” s a „*Lévai-törvényszék*,” megfelelő és kényelmes hivatalos helyiségei.

Ámodtam volna én tovább, tovább, bámulva és csodálkozva azon az új világon, mely szemem elé tárult, hanem mint szállodogáltunk a léghajón, a jármű beleakadt a kálvinista torony csillagába és én kipottyantam a léghajóból s kegyetlenül megütöttem a földet! Az az dehogya a földet, a szobám padlóját, biz én a hánykolódásban kiestem az ágyból s úgy megütöttem magamat, hogy a könyökmről mind lement a bőr.

Hjah, vöröshagymás gombócot ettem vacsorára, és pedig az én jó anyósomnál. A vöröshagymás gombóc az oka mindennek. Hát Mandzsuria? Majd ha fagy. Nem elég álmodni?

Riporter.

törődjétek most ezekkel a fórumokkal, hanem álljatok össze valamennyien egy hatalmas politikai és gazdasági szervezetbe magyar kisiparosok, s mint egy ember álljatok oda a hatalom elé, formulázván követeléseiket.

Agitáljatok országszerte egy politikai és gazdasági kisiparos szövetség létesítése érdekében!

L.

Különfélék.

— **Március 20.** E nap szomorú emléket idéz föl minden magyar ember lelkében: Kossuth Lajos halálának évfordulója. Tizenegy évvel ezelőtt Léván is megható módon kifejezést öltött a gyász, mely az egész nemzetet oly csodás módon áthatotta; városunk, hogy a mese szavaival éljünk „feketébe volt huzva” és mi is rendeztünk egy gyászünnepélyt, a melyhez fogható kevés volt Léván. A hölgyek egy óriási élőkoszort vittek ki a temetőbe s azt a honvéd emlékre akasztva, fölajánlották annak, az ő emlékének, aki a honvédeket talpra állította. Csodás érzet szállta meg az emberek szívét akkor, mikor hazarobogott a fekete vonat szép Olaszországból . . . Az emberek zokogtak és lelkesedtek, sirtak és daloltak: a temetés napján, április 1-én ötezer ceglédi ember énekelte a koporsó előtt a Kossuth nótát. Az újságok ihlette voltak, olyan cikkeket olvashattunk akkor, amelyek a szépirodalom remekei lehetnének, mert hát: „az ő neve fákllya, az ő neve zészló, tűnő századokba, csillagokba látszó.”

— **Képviselőválasztók névjegyzékének kiigazítása.** A lévai választó kerület I. összeírás küldöttsége a hatásköréhez tartozó köréhez tartozó községekben a következő sorrendben fogja a képviselőválasztók névsorának kiigazítását eszközölni: Léva márc. 31 és ápr. 1. Gr. Szőlős ápr. 3. d. e. 10 óra, Dobóberékálja ápr. 3. d. u. 2 óra, Vámosladány ápr. 5 d. e. 10 óra, Gr. Szentgyörgy ápr. 5 d. u. 2 óra, Alsóvár ad apr. 7 d. e. 10 óra, Nagy Kálna apr. 7 d. u. 2 óra, Óbars ápr. 8 d. e. 10 óra, Nagy-Szece ápr. 8 d. u. 2 óra. Az összeírás a múlt évi adóalapján a jövő évre vonatkozó érvényes történet. A választók névsorába felveendőek Léva város területén a kik 20. életévüket betöltötték, a) oly házat birnak, mely házadó alá eső legalább 3 lakrészt foglal magában, habár az ideiglenesen adómentes is; b) oly földet birnak, mely 16 frt. tiszta jövedelem után van földadóval megrovva; c) a kik mint iparosok vagy kereskedők 21 korona egyenes adót fizetnek; d.) értelmiség alapján: a) lelkészek, tanárok, tanítók, ügyvédek, orvosok, gyógyszerészek stb.

— **Korai hervadás.** Dereano Vilmos kir. albiró 2 hónapos fiacskája, Tiborka folyó hó 23-án meghalt. Mi más lehet a vigasztalás, mint az, ami a gyászlevélben is olvasható: „Az Isten adta, — az Isten elvette.”

— **Lukács Körmöcöt tartja meg.** Lukács László dr. pénzügyminiszter végre döntött mandátumára vonatkozólag: a körmöcbányait tartja meg. Györött lesz tehát új választás.

— **Jóteköny végrendelet.** A napokban elhunyt népszerű nyitrai nagykereskedő, peskodári Engel József végrendelete már nyilvánosságra jutott. Mult héten hirdette ki Ujfalussy Ferenc nyitrai kir. aljárásbiró. — Vagyonának legnagyobb részét mind jóteköny, emberbaráti célokra fordította. És pedig: Szent egyletnek 10.000 k., rabbinasoknak 10.000 k., Talmud-Tóra egyesületnek 4.000 k., hitközségi titkárnak 5.000 k., templomalapra 20.000 k., városi szegényeknek, valláskülömbőség nélkül 20.000 k., zsidó szegényeknek 4.000 k., városi nyugdíj alapra 4.000 k., zsidó tanítók nyugdíjára 4.000 k., zsidó tanulók jutalmazására 2.500 k., hitközségi tisztviselőknak 5.000 k., zsidó nőegyletnek 5.000 k., kath. nőegyletnek 3.600 k., zsidó népkonyhának 5.000 k., Poel-Zedek és Maszkeil egyletnek 5.000 és 5.000 k., zsidó felruházási egyletnek 5.000 k., főgimn. tanárok nyugdíjalapjának 4.000 k., főgimn. ösztöndíjakra 2.500 k., F. M. K. E.-nek 1.000 k., kath. beteggyógyító egyletnek 1.000 k., kath. legény egyletnek 1.000 k., tüzőltó egyesületnek 1.000 k., tüzőltó egylet zenekarának 1.000 k., szepítő-egyletnek 1.000 k., izr. Arany könyvnek 2.000 k., 3 nyitrai szegény iparos részére alapítvány 7.500 k., menház berendezésére és fentartására 200.000 k., családi alapítványra, az Engel családból származók segélyezésére 500.000 k. — Végrendelete végrehajtóit dr. Kürthi Dávid és dr. Pereszlényi Henrik nyitrai ügyvédek nevezte meg.

— **Az ország első legénységi könyvtára.** A F. M. K. E. igazgatóválasztmánya tudvalevőleg elhatározta, hogy a területén állomásozó honvéd gyalogezredek-nél, a legénység megmagyarosítása céljából népies modorban irt magyar történelmi művekből álló könyvtárakat szervez. Az igazgatóválasztmány egyben elhatározta, hogy az ország első honvéd legénységi könyvtárát Nyitra, a F. M. K. E. központján, a 14. honvéd gyalogezrednél állítja fel. A központi iroda az állandó könyvtári és honvédtiszti vegyes bizottság kijelölései alapján már összeállította ezt az első könyvtárt. 148 magyar mű van benne, nagyjából a Ha-

zafias könyvtár, Történelmi könyvtár, Népszerű olvasmányok és más hasonló vállalat kiadásaiból. A könyvtár, melynek szekrényén ez a felírás olvasható: F. M. K. E. honvéd legénységi könyvtár, m. kir. nyitrai 14. gyalogezred, az elnökség megbízásából az egyesület főtitkára hétfőn adta át az ezrednek, a melynek megbízásából Sáhgy Gyula főhadnagy vezette az átvételt. A könyvtárt az ezred tisztikara megnézte és Schultheisz Emil ezredes örömeinek adott kifejezést, hogy a F. M. K. E. az ezredet olyan megtiszteltetésben részesítette. Az ezredparancsnok rendelkezéséből a könyvtárát e hó végével adják át a legénység használatára.

— **Tavaszi építések.** Ilyenkor szoktak kezdődni a nagyobb építések. Látunk most is némi nemű mozgolódást e téren, de hát csak olyan kisebb házacskák épülnek; a várt monumentális építkezések — úgy látszik — megint a jövő reménysegei maradnak. Mindamellott a szőlők alja — a Káká — csinos nyári lakásokkal telik meg; nem is kell már oda egyéb, csak tűrhető kocsiut.

— **Nyitra-verebély-lévai vasut.** A nyitra-verebély-lévai vasut végleges terveinek megállapítása és a vasut végleges segélyezésének megvitatása céljából március hó 29-ik napján délelőtt 11 órakor Verebélyen a szolgabírói hivatalban érdekeltségi közgyűlés fog tartatni, melyre Barsvármegye vasutügyi bizottságának tagjai és az érdekeltségek meghívattak.

— **Gazdákat érdeklő elvi jelentőségű határozat.** A keresk. ügyi miniszter a legutóbb kimondotta, hogy saját és tulajdonosok saját természetű kerti, mezei és egyéb mezőgazdasági termékek (élelmiszerek és nyerstermékek, különféle tejtermékek, tojás, szárnyas-állat, stb.) helységről-helysére vagy házról-házra házról engedelem nélkül is vihető. A kassai kereskedelmi kamarához intézett leiratában egyttal azt a nézetét fejezi ki a miniszter, hogy az ilyen árusokat figyelmeztetni kell arra, hogy az áru származására vonatkozólag az esetleges zaklatások kikerülése végett szerezzenek be vagy a községi előjáráságtól, vagy a gazdasági egyesületektől bizonyítványt.

— **A kártékony rovarok pusztítása.** A földművelési miniszter egy régebbi rendelete értelmében március hónapban kell kiirtani a szőlőkben és gyümölcsösökben a kártékony rovarokat, ezek között különösen a vértetűt, a hernyókat és darazsakat. Április hóban a hatóság kötelessége a munkálatok befejezését ellenőrizni; a mulasztás kihágást képez és szigorúan büntetettik.

— **Megenyhült a lég, vidul a határ** a sok kis-madár boldog csicsérgésétől. Üdvözlök a fakadó zóldot, a kicsillanó nap sugarat és zengik a szerelmet, mely picit szívecskéjünkben ekkor ébred. Sőt annyira átengedik magukat ennek az egyedül boldogító érzelmnek, hogy önfelédten dalolva, igen könnyen a csirke-illetleg madárfogók karmai közé kerülnek. Minden tisztességes embernek, aki szereti a madárdalt, ellenben utálja a „papmacska”-mászást, kötelessége az ilyen üzemeket megakadályozni és az ilyen fogász és lövész urakat (?) a rendőrségnek átadni.

— **Vasuti előmunkálati engedély.** A kereskedelmiügyi miniszter Visnovszky Sándor építési vállalkozó budapesti lakosnak a m. kir. államvasutak Ipolyszakállós állomásától Szete, Szász, D-ménd, Magyarad, Szántó, Bori, Csank és Varsány községek érintésével a m. kir. államvasutak Léva állomásáig és innen Dobóberékálja, Solymos — Zsember, Bát, Tót-Baka, Bakabánya — Uhlizkó és Gyekés irányában a m. kir. áll. vasutak Solmezbánya állomásán át Baka-Hodrusbánya és alsóhámor érintésével a Gr. Berzenecé-lévai h. é. vasut Zsarnóca állomásáig vezetődel keskeny, esetleg szabványos nyomtávú gőzmozdonyu h. é. vasutvonallra kiadott, illetve meghosszabbított előmunkálati engedély érvényét a lejáratától számítandó további egy év tartamára meghosszabbította.

— **Az újbányai „Pusztelnik egylet” márciusi ünnepélye.** Már kora reggel sűrű tarack-durrogás jelezte, hogy március idusának nagy napja felvirradt. Az idő ugyan borongós, esős volt, ami kétségtelenül hatott a kedélyekre, mert mindenki várta a tavaszi nap biztató sugarát, de eayhe tavaszi időt, mely e nap hangulatokeltő rendez kiérője szokott lenni. De úgy is kigyult a szívekben a szabadságszeretet s a nap emlékének oltártűze, mely biztató melegével, ragyogó fényével betöltötte az egész napot. Délelőtt 9 órakor Wicsák György c. kanonok egyházkerületi tanfelügyelő fényes kísérettel ünnepi misét mondott, melynek végén a kórus szokás szerint a Hymnus énekelte el. Az ünnepély délutáni része 3 órakor vette kezdetét, melyet szintén többszörös tarack-lövés jelzett. A Rákóczy induló hangjainál gyülekezett az ünnepelő közönség. Zászlódiszben felvonultak az állami iskola növendékei, a kir. járásbírósgá személyzete, élén Bocsek Károly kir. járásbíróval, a városi tanács tagjai, élükön Kotiers Emil polgármesterrel, a „Katholikus kör” testületileg saját zászlaja alatt Wicsák György c. kanonok vezetésével és nagyszámú fényes női közönség. Miután a rendszó bizottság két tagja kíséretében megjelent a babérkoszorút vivő Kopernicky Irma urbölgy, az ünnepélyt Baumann Győző nyitotta meg, aki nagy hatással egy alkalmi ódát szavalt el. Utána dr.

Rischanek Béla tartott tüzes negyvennyolcas ízű beszédet, melynek elhangzása után a menetet megindult a róm. kath. temető felé, ahol tudvalevőleg Pusztelnik Frigyes szabadsághős aüssza örök álmait. A megható és hazafias ünnepély további része a sírkörül folyt le. Miután a dalárda a Szózatot elénekelt, Tóth Antal szárnyaló lelkesedéssel Petőfi „Talpra magyar”-ját szavalta el. Utána Farkas Károly mondotta el szépen átgondolt, mélyen átértett és megható ünnepi beszédjét. E beszéd keretén belül, midőn az ünnepi szónok a világios fegyverietél szomorú katasztrófáját érinté, meglepően lépett elő Baumann Győző Gyulay „Világosnál” eimű költeményének elszavalásával, a közönség lelki szemei elé varázsolta azt a rettenetes drámát, amely a magyar szabadságharc leveretésének utolsó phásisát képezi. Utána a „Katholikus kör” nevében Weisz József köri tag mondott sikerült beszédet, mire az ünnepély közönség a Hymnusz eléneklése után újra a városház előtti térre csoportosult össze. Itt Dr. Kraft Dezső a „Pusztelnik egyesület” ifju, de annál lelkesebb elnöke még egyszer méltatva március 15-ikét, meglepő szavakban mondott köszönetet nem csak azoknak, akik az ünnepély rendezésében részt vettek, hanem a közönségnek is, amely az ünnepély fényét lelkesedésével magasra emelte. És hogy a programból mi se hiányozzék, az uri közönség egy része este összegyűlt a casinó termeiben, ahol vigodarazás és lelkes jó kedv mellett tartott a tánc egész kivirradtig.

Vadhus mint táplálék. Altalános az a nézet uralkodik orvosi körökben, hogy a különféle vadak husa könnyebben emészthető és táplálóbb, mint ugyanoly mennyiségű marhahús. Sok függ azonban attól is, miként készítik azt a szakácsok el, mert a nagyon fűszeres, tulzamosató lével (szósszal) készült vadpecsenyék az emberi gyomor nehezebben dolgozza fel. Jól kisütve csak tisztán, tehát szósz nélkül — a vadpecsenyét különösen a bélhurutban szenvedőknek ajánlják, mert — mivel teljesen megemésztí a gyomor, nem marad semmi vissza a belekben. Ellenben csuzos és köszvényes bántalmaknál a nagyon tápláló vadpecsenyék csak kis mértékben fogyasszuk, mert a vérképződés folyamatát elősegíti a nagyobb mennyiségben fogyasztott vadpecsenye, minek következtében vértörődés, fejfájás, szédülés és egyéb bajok is keletkeznek.

Védőstűveg a fagy ellen. A tavaszi fagy egyik legnagyobb ellensége a szőlőnek. Rendesen május hónapban az úgynevezett fagyos-szentek és Orbán napja körül teszi tönkre a fagy a terméskilátást. Eddig a védekezés nem igen volt sikeres, mert hiányzott az arra való megbízható eszköz. Most ez is megvan; M o c z n i k Lajos szabadalmazott „Equator” fagy ellen védő stűveg által. E szabadalmazott stűveg impregnált, áttetsző és vízhatatlan papírból készült 45—50 centiméter magas piramis alakú. Ezt a stűveget a rügyek fejlődésének megindulásakor a karóra huzzuk és azt a fagyveszély megszűnéséig rajta hagyjuk. A nap az áttetsző papíron jól átvilágít és a stűveg alakjánál fogva szellőztető kürtő gyanánt működik; a benne fölmelegedett levegő fölzáll és a felső nyíláson távozik, friss levegőt hoz maga után. Az esővíz a vízálló stűveg lejtős palástján lefolyik és annak átázása és korai elpusztulása ennek folytán ki van zárva, sőt négy-öt évig használhatjuk.

A „bor” szó eredete. A Bor még Árpád idejében magyar személynév volt, amely valószínűleg oszman eredetű és szürkét, fehéreset jelent. Árpád Genealógiájában Hunor és Dama apja volt, aki a száznyolc nemzetség egyike lévén, birtokul az ország felosztásakor a déli részen kapott részt, nevezetesen Barany és Valkó vármegyékben. A régi Valkómege még Magyarországhoz tartozott; a mai Horvátország akkor sokkal lejjebb feküdt. A Régi Valkó vármegyében voltak abban a korban a leghíresebb bortermesztőlők, kereskedőt, kézművest, iparost, ipari munkást, bármiféle alkalmazottat, férfit és nőt egyaránt. Ajánljuk ezt az igazán közhasznú intézményt az érdekeltek pártolására, mely egy fiatal korban bekövetkezett munkaképzetlenség, mint öregség esetére tisztességes nyugdíjat biztosít.

Orosz katonaszökevények. Mint Magyarország több városába, úgy Losoncra is — írja ottani lapársunk — mult héten két orosz katonaszökevény érkezett. Az egyik Nyitovszky József nevezetű 38 éves, a másik Golombovsky Kázmér 32 éves Gluchov községből való a varsói járásból, Orosz-Lengyelországban. Mind a kettő házias és az egyik két gyermek atyja. Mint tartalékos katonákat behívták őket és Mandzsuriába akarták vinni; de nekik, mint számtalan másoknak ehhez semmi kedvük sem volt és inkább szökésre gondoltak. Amint a határt át akarták lépni, előttük éppen egy embert löttek agyon a csendőrök. Erre aztán a fojyóba vetették magukat és est át-

usza jutottak Gácsországba. Sok fáradság és nélkülözés után kerültek végre Losoncra, ahol a Sternlicht-féle zománczó gyárban kaptak munkát.

Lang-féle étterem és sörcsarnok kezelését f. évi április hó 1-től Bartos Mihály főpincér veszi át, kinek figyelmes kiszolgálása és jó hiru konyhája eléggé ismeretes.

APRÓSÁGOK
Rovatvezető: Z U H A N Y.

Minek az az ágyu!

A szabadságharcban történt, az alduai táborozásban, lőtték a rácot jóféle kartácsal. Szemkőzt a magyar huszár mosolyogva szolt kapitányához:

— Kapitány uram, legyek embersége, ne hagyja löni azt a szegény rácot. Eresszen rájuk minket.

— Nem szabad!

Megint vár a vén huszár s meg nem állhatja, hogy ne szóljon:

— Kapitány uram, nézze, hogy lövik azokat a szegény rácot; bizony szegényt vallunk vele, ha elszaladnak.

— Majd később! — felelte a kapitány.

És a rácot csakugyan elszaladtak.

— Nem megmondtam, aki lelke van, hogy elszaladj! — Fakadt ki a vén hadi, miközben a tüzek felé fenyegetett, ahol egy 16 éves tin süttögette legbuzgóbban az ágyukat:

— No várj csak gyerek, elkergetted előlünk a rácot!

Közgazdaság.
Az Első Magyar Általános Biztosító Társaság

folyó hó 16-án délután 4 órakor tartotta rendes közgyűlést gróf Csekonics Endre elnökelete alatt. Jelen volt 26 részvényes, kik összesen 318 részvényt képviseltek. Az elnök megállapítván a közgyűlés határozatképességét, a jegyzőkönyv hitelesítésére Kostyán Ferenc és Barca Károly részvényeseket kérte föl.

Ezután Jeney Lajos udvari tanácsos igazgató terjesztette elő az 1904. üzletéről szóló jelentést. Felolvastatván a felügyelő bizottság, valamint a matematikai szakférfiaknak a jelentése is, a közgyűlés az 1904-iki üzletéről szóló mérleget, mely a szabályszerű tartalékolások és levonások után 1,251.194 korona 50 fillér tiszta nyereséget mutat ki, helybenhagyta. Az igazgatóságnak és felügyelőbizottságnak a felmentvényt megadta s elhatározta, hogy a részvényenként 400 koronát tevő osztalék már folyó évi március hó 17-től fogva fizetessék ki. Közhasznú és jótékony célokra az igazgatóság és a választmány együttes javaslata alapján tízennyezer koronát szavaztak meg. Egyéb a közgyűlést illető folyó ügyek elintézése után megejtették a választást egy megüresedett felügyelőbizottsági tagsági helyre. A szavazatszedő küldöttség, mely Jankovich János, Lampel Vilmos és Szende Károly részvényesekből állott, kihirdette az eredményt, hogy felügyelőbizottsági tagul egyhangulag dr. Berzevics Albert választotta meg. Végül Jankovich János a részvényesek nevében lelkes beszéddel üdvözölte gróf Csekonics Endre elnököt az alkalomból, hogy a társaság e napokban ünnepelte kormányzótestületi taggá választásának 25-ik évfordulóját. Gróf Csekonics Endre az ovációért meghatoltnak mondott köszönetet. Miután megjelentek Ormódy Vilmost, a társaság vezérigazgatóját is a legszívelebb üdvözlésben részesítették, a közgyűlés véget ért.

Közönség köréből.
Meghívó.

A „Magyarországi Munkások Rökkant és Nyugdíj Egyletének” 78-ik fiókja a városháza dísztermében márc. 26-án vasárnap d. u. 3 1/2 órakor tartja II. évi rendes közgyűlését. Tagokon kívül szívesen látjuk a tisztviselőt, kereskedőt, kézművest, iparost, ipari munkást, bármiféle alkalmazottat, férfit és nőt egyaránt.

Ajánljuk ezt az igazán közhasznú intézményt az érdekeltek pártolására, mely egy fiatal korban bekövetkezett munkaképzetlenség, mint öregség esetére tisztességes nyugdíjat biztosít.

Kaveggia Kálmán
e. titkár

Köszönet-nyilvánítás.
Lévai Takaréék és Hitelintézet r. t. az idén jótékony célra szánt összegből 100 koronát volt szíves egyletünk részére küldeni. Midőn ezen ajándékot a szegény árvák nevében köszönettel nyugtázzuk, vagyunk tisztelettel.

Leidenfrost Tódorné
alelnök.
Jozsefcsek Géza Faragó Samu
e. pénztárnok e. titkár.

Köszönet-nyilvánítás.
A Lévai Takarékpénztár 100 koronát, a Lévai Takaréék és Hitelintézet 30 koronát adott a lévai ág. hitv. ev. egyházközségnek iskolai célokra. Ezen adományokért e helyen is köszönetet mond az egyházközség
Elnöksége.

Köszönet-nyilvánítás.

A lévai áll. tanítóképző ifjúsági segítő egyesülete a lévai Takarékpénztár részéről 50,- a lévai Takaréék és Hitelintézet valamint a Barsmegyei Népbank részéről 25—25 korona adományban részesült. A nemeslelkű intézeteknek ez uton mond hálás köszönetet az egyleti

Elnökség.

Köszönet-nyilvánítás.
Kedves kötelességet teljesítünk, midőn a lévai takarékpénztár tekintetes Igazgatóságának, egyletünknek jutott 40 koronanyi támogatásért, hálás köszönetünket ez uton is kifejezzük.
Léva, 1905 március 20-án.

Rosenbaun Adolf Friedmau Samu
egyleti titkár. egyleti elnök.

Köszönet-nyilvánítás.
Hálás köszönettel nyugtatjuk, a lévai takaréék és hitelintézet tesztetes Igazgatóságának, egyletünknek adományozott 20 koronanyi összeget ez uton is.
Léva, 1905 márc. 20-án.

Rosenbaun Adolf Friedman Samu
egyl. titkár. egyl. elnök

Szerkesztői üzenet.

lrónő, Budapest. A küldeményt megkaptuk, de amint látja, rendet kell tartani. A kérdzett Ipolyságon lakik, ügyvédjelölt.

Az anyakönyvi hivatal bejegyzése.
1905 évi március hó 19-től március hó 26-ig.

Születés.

A szülők neve	A gyermek neve	A gyermek neve
Tóth Mihály Valkó Mária	fiu	Pál
Fábián Zoltán Hartl Terézia	fiu	Sándor Antal
Sztankay József Jerfy Sarolta	fiu	József Kálmán Ferenc Sándor
Dudás Mátvás Szurda Julianna	fiu	Sándor

Halálozás.

Az elhunyt neve	Kora	A halál oka
Herczog Teréz	10 nap	Bélhurut
Dereánó Tibor	2 hó	agyhártya gyull.

Lévai piacziárak.

Rovatvezető; Kónya József rendőrkapitány,
Buza m.-mázsnánként 18 kor. 60 fill.
18 kor. 90 fill. Kétszeres 16 kor. 40 fill.
16 kor. 80 fill. — Rozs 14 kor. 80 fill. 15 kor.
20 fill. — Arpa 15 kor. 40 fill. 15 kor. 80 fill.
Zab 15 kor. 20 fill. 15 kor. 60 fill. — Kukorica 17 kor. 20 fill. 17 kor. 60 fill. Bab 22 kor. 20 fill. 25 kor. 60 fill. — Lencse 24 kor. 40 fill. 26 kor. 40 fill. — Köles 9 kor. 40 fill. 10 kor. 40 fill.
Vetőmagvak 50 kilónként Budapesten. Bükkyöny 11 1/2—12 kor., Luczernamag 50—55 kor. Baltacin 15—16 kor. Vörös here 70—80 kor.

Nyiltér.
FOULARD-SELYEM
bluzokra és ruákra metereknint 65 kr.-tól 3 frt. 70 kr.-ig. Bérmentve és már elvámolva, házhoz szállítva. Gazdag mintaválaszték postaföldültával.
Henneberg selyem-gyár Zürich.

Nagyságos Asszonyom!
Van szerencsém ezennel szives tudomására hozni, hogy képviselőmet legújabb női ruhakelme — és selyem specialitásaimból Grotte Vilmos urnak, lévai kereskedőnek adtam át.
Nagyon örvendének, ha collectiómat Nagyságod megtekinteni kegyeskednék, mely kívánatra házhoz is szállítatik.
A szabott árak minden minta-kártyán feltüntetve láthatók.
Azon reményben, hogy ezidei nagy aranyu, csakis ujdonságokat felőlelő mintagyűjteményem Nagyságodat kellemesen fogja meglepni, igen kérem, hogy nagybecsü megrendeléseit Grotte Vilmos urnál megtenni kegyeskedjék.

Kiváló tisztelettel
SZÉNÁSY GYULA
Budapest.

Minden háziasszony búzkesége a jó kávé.

Kathreiner-fele
Kneipp-maláta kávénak egytolen háztartásban sem volna szabad többé hiányoznia a kávéfőlt készítésénél.

Csak az eredeti csomagokat térjék a „KATHREINER” névvel.

Time Th 1905

Van szerencsém a n. é. közönség becses tudomására adni, hogy **Léván, Szepesutoza 11. szám alatt**

Szobafestő mazoló
s czimfestő műhelyt
nyitottam.

Elvállalok ezen szakmába vágó munkát u. m.: **Templomok, kápolnák, dísztermek, kávéházak, urasági és magánlakások festését** a kor igényeinek legjobban megfelelő stílusban u. m. *Secesió, Renaissance, Empir, Pompey, Gothikus, Roman vagy plasztikus* kivitelben, valamint **épitletek külső homlokzatának, szabadalm. (Patent) festékekkel való színezését. Öreg és új ajtók, ablakok, padozatok, kapuk, kerítések, vas és farácsok** olaj festékekkel való befestését *simán és erove* (fiaderezve) valamint **czimtáblák és czimerek** festését a **legfinomabb kivitelben.**

Gazdag mintagyűjteményemet kívánatra a tisztelt rendelőimnek bármikor házhoz szállítom.

Miután műhelyemet a kor igényeinek a legjobban és megfelelően rendeztem be, legfőbb törekvésem is az leendő, hogy a t. rendelőimnek pontos és izléses munkával szolgáljak.

Kérem a n. é. közönség szives megkezesését, maradtam

kiváló tisztelettel
Takács Mihály
szobafestő és mázolómester.

K á v é.

	1 kg. frt. kr.
New-Cuba kávé	1.60
Jamaikai legfinomabb	2.20
Kuba legfinomabb	2.20
Ceylon legfinomabb	2.10
Ceylon finom	2.—
Portorico finom, és Cuba	1.60 2.—
Gyöngy legfinomabb	2.— 2.20
Mocca legfinomabb	2.20
Arany Jáva legfinomabb	2.20
Brazíliai legfinomabb	1.60
Brazíliai II. rendű	1.30
Cuba pörkölt	2.— 2.40
Hungária kávé	1.20
Órötl kávé	1.—

Kapható:
Kern Testvéreknél, Léván.

UJ! UJ!
COOK & JOHNSON
amerikai szabadalmazott tyukszemgyőrije.

A jelenkor legjobb és legbiztosabb szere, nagyszerű hatással és azonnal oszillapítja a fájdalmat. — Kapható az ország minden gyógyszerüzében. — 1 kör. borítékban 20 fill. 6 drb. kartonban 1 kor., postai küldés esetén 20 fillérel több. — Főraktár Magyarország részére: **Török József** gyógyszerész **Budapest, VI. Király-utca 12.** — Központi raktár Magyarország-Ausztria részére: „A szamaritánusok”, Grác.

Első magyar általános biztosító társaság Budapesten.

I. Tűz-, szállítvány-, jég- és betörés-biztosítási üzlet.

Negyvenhetedik évi zár száma 1904. január 1-től december 31-ig.

Table with columns: KIADÁSOK, BEVÉTELEK, VAGYON, TEHER. Rows include fire insurance, shipping insurance, and general expenses.

Table with columns: KIADÁSOK, BEVÉTELEK, VAGYON, TEHER. Rows include life insurance and other financial data.

II. Életbiztosítási üzlet.

Negyvenkettedik évi zár száma 1904. január 1-től december 31-ig.

Table with columns: KIADÁSOK, BEVÉTELEK, VAGYON, TEHER. Rows include life insurance premiums and benefits.

Table with columns: KIADÁSOK, BEVÉTELEK, VAGYON, TEHER. Rows include various insurance and financial items.

Steiner Jenő, Búró Harkányi Frigyes, Jenev Lajos, Gergely Tódor, gróf Zichy Nándor. Budapest, 1904. december 31-én.

Szél hajtó, görcs-csillapító hódzsir-csöppek. Étvágyat elősegíti és az emésztéshez szükséges háziszser.

Lehet-e a tüdőbaj ellen védekezni? A tüdőbajok okozói gyanúját a tuberkulózis-bacilusokat ismertek föl, a melyek mindenütt, a hol tüdőbajok tartozkodnak...

HOFFMANN dr.-féle glandulént rendelnek, a mely ezerszázegyes állapotok gégemirigyéből tartalmazza azt a hatóanyagot és így a betegség elcsillapítását...

Jónak, a jobb az ellensége. Tényleg a legjobb az eddig használatban levő szappan, szódá, por, stb. anyagoknál vészón és pamut ruhaneműek mosására...

„Asszonydicséret” véőjegy, a ruha beáztatására. Előnyök: 1. Az eddig szükséges volt mosási időt a felére csökkentik. 2. Fáradtságot a negyedére.

Advertisement for agricultural machinery. Includes images of a plow, a sowing machine, and a threshing machine. Text: Gabonatisztító-rosták. Daralók. Morzsoló. Tizedes mérlegek. Kern Testvéreknel Léván.

Advertisement for a liniment. Text: Védjegy: „Horgony”. A Liniment. Capsici comp., a Horgony-Pain-Expeller. Richter Gyógyszertára az „Arany oroslánhoz”, Prágában, Elisabethstrasse 5 neu.

Advertisement for Schicht-szappan. Text: Schicht-szappan „szarvas” vagy „kulcs”. Schicht György, Aussig. A legnagyobb gyár a maga nemében, az európai szárazföldön.

Meghívó.

A lévai ker. betegsegélyző-pénztár 1905. márczius hó 26-án reggeli 10 órakor (határozatképtelenség esetén folyó évi április 2-án 2 órakor) tarja meg a lévai ker. betegsegélyző-pénztár helyiségében

évi rendes közgyűlést,

melyre az 1902. évben megválasztott közgyűlési kiküldöttek tisztelettel meghívotnak.

A gyűlés tárgyai: 1. Igazgatósági jelentés 1904. évről. 2. Az 1904. évi zárszámadások és vagyon-mérleg kimutatások bemutatása és a felügyelő bizottság jelentése alapján a felmentvény megadása. 3. A kilépő igazgatósági tagok helyeinek betöltése. 4. A felügyelő-bizottság megválasztása 2 munkaadó és 4 alkalmazott, — a kiléptek újra megválaszthatók. 5. A választott bíróság megválasztása: 2 munkaadó és 4 alkalmazott rendes, 1 munkaadó és 2 alkalmazott pottag gyanánt. 6. Önálló indítványok tárgyalása, melynek azonban 48 órával előbb az igazgatósági elnöknek írásban bemutatandók.

Léván, 1905. márczius 20-án.

A lévai ker. betegsegélyző pénztár igazgatósága.

Pénztári számadás 1904. évre.

F. sz.	BEVÉTEL:	Korona		Fil.		F. sz.	KIADÁS:	Korona		Fil.	
1	1903. évi pénztári maradvány			556	65		I. Gyógykezelési és egyéb költségek.				
	I.					1	Táppénz és gyermekágyi segélyek . . .	5688	69		
1	Tagjáruléka a tagoktól	11893	62			2	Kórházi ápolási és szállítási költségek . . .	752	90		
2	" munkaadóktól	5946	80			3	Gyógytári költségekre	4647	29		
3	" önkéntes tagoktól	123	50	17963	92	4	Gyógyászati eszközökre	65	70		
4	Tagsági könyvekből			29	—	5	Temetkezési segélyekre	442	20		
5	Pénzbüntetés hátralékból			17	—	6	Orvosok díjazásaira	3779	88		
6	Gyógyszereszek engedményeiből			284	69	7	Szülésznők	10	—	15386	66
7	Táppénzek megtérítéséből			53	60		II. Igazgatási költségek.				
8	Gyógyköltség megtérítéséből			6	12	1	Tiszti fizetések és bizalmi férfiak díjjai . . .	2749	24		
9	A lévai pénztárakból felvéve			4163	10	2	Szolga fizetése és beteglátogatók díja . . .	429	60	3178	84
10	" " kamatok			95	35		III. Dologi kiadások.				
11	Postatakarékpénztári kamatok			29	30	1	Iroda szerek és felszerelés	56	90		
12	A m. kir. postatakarékpénztárnál fennálló 5433 sz. cheque számlából felvéve			8738	41	2	Nyomatványok és könyvkötői munkák . . .	174	44		
13	Tiszti biztosíték átmeneti tétel			1336	—	3	Házbér, fűtés és világítás	426	68		
						4	Posta és egyéb apróbb kiadások	91	89	749	91
							IV. Takarékpénztári betét.				
						1	A lévai pénztárakba elhelyezett	3220	—		
						2	M. k. postatakarékpénztárnál fennálló számlára . . .	8973	49		
						3	Tiszti biztosíték (átmeneti tétel)	1336	—	13529	49
							1904. évi pénztári maradvány			428	24
				33273	14					33273	14

Kelt Léván, 1904. évi december hó 31.

Toóth Kálmán
ellenőr.

Csernák Izidor
elnök.

Komzsik Lajos
titkár.

Frasch József
pénztárnok.

Jelen számadást alulírottak felülvizsgáltuk és helyesnek találtuk.

Zsiak András
f. b. tag.

Hochberger József
f. b. tag.

Klein Sándor
f. b. elnök.

Kovácsik Samu
f. b. tag.

Mosonyi Károly
f. b. tag.

Novotny Ferencz
f. b. tag.

Vagyon-mérleg 1904. évre.

F. sz.	VAGYON:	Korona		Fil.		F. sz.	TEHER:	Korona		Fil.	
1	Pénztári készlet 1904. év végével					1	Bars megye alispáni hivataltól kölcsön . . .			500	—
	a) Pénzkészlet a kézi pénztárban	428	24			2	Gyógyszereszek kiegyenlített számlája . . .			1101	31
	b) Postatakarékpénztári betétben	235	08	663	32	3	Nyomatványok			257	—
2	Tagkönyvek és nyomtatványok			357	—	4	Tiszti óvadék			1336	—
3	Iparhatóságilag kirótt pénzbüntetés hátralék			154	—	5	Tartalék alap 1895—1903. év végeig . . .	12361	11		
4	Leltári tárgyakban 10% leírás után			182	09		" " 1904. évre 17963.92 után . . .	1796	39	14157	49
5	Tényleg elhelyezett tartalék tőke			1124	65						
6	Hátralékos tagsági járuléka			5834	17						
7	Tiszti biztosíték			1336	—						
8	Egyenleg hiány			7700	57						
				17351	80					17351	80

Kelt Léván, 1904. évi december hó 31.

Toóth Kálmán
ellenőr.

Csernák Izidor
elnök.

Komzsik Lajos
titkár.

Frasch József
pénztárnok.

Jelen vagyon-mérleg megvizsgáltatván a pénztári könyvekkel összehasonlított s teljesen rendben találtatott.

Zsiak András
f. b. tag.

Hochberger József
f. b. tag.

Klein Sándor
f. b. elnök.

Kovácsik Samu
f. b. tag.

Mosonyi Károly
f. b. tag.

Novotny Ferencz
f. b. tag.

Hangverseny Grammophon

A jelenkor csodagépe!

Beszél, énekel, zenél, renkívül érdekes szórakoztató eszköz családok részére, vendéglőknek s kávéházaknak.

Több ezer reproductió a világnak leghíresebb művészeitől.

GÉPEK valamint, **LEMEZEK** nagy választékban **legolcsóbb áron**

kaphatók:

Klein Sándor

órász és ékszerész
LÉVÁN.

Varrógépek és Műhímezés

valódi első magyar szab. Adria-, Dürkopp- és Gasse-féle új Singer gépek igen csinos kiállítással 5 évi jótállás mellett minden hozzávalóval

Árak részletfizetésre: korona

Elsőmagyar monopol-, Dürkopp és Gasser új Singer varrógép	56-tól 76-ig
Új Singer medium iparogép állvánnyal	72-től 80-ig
Titanium új nagy Singer 4-es iparos varrógép	78-tól 88-ig
Nagy Howe iparos varrógép	78-tól 80-ig
Válódí szabadalm. Adria családi varrógép	86-tól 96-ig
" " láb és kézi hajtásra	96-tól 100-ig
Körhajós családi (Ringschiff) gép	100-tól 120-ig
iparos (Ringschiff) gép	130-tól 150-ig
Valódi Dürkopp — központorsó — gép családi	120 korona
" " iparos	150 korona
Új Singer családi varrógép kézi hajtásra	44 korona

Műhímezési készülék ára 4 korona.

Főraktár: Kern Testvéreknél Léván
Legjobb géptűk, részek és ósonak olosón.

